

38,000 δι' έξοδα ταινιῶν, φρ. 362,000 διὰ ταχυδρομικά, φρ. 485,000 διὰ σύνταξιν, φρ. 257,000 διὰ μισθοδοσίαν ὑπαλλήλων διεκπεραιώσεως κλ. φρ. 580,000 διὰ διάφορα έξοδα. Κατὰ μέσον ὄρον τὸ «Φιγαρώ» δημοσιεύει καθ' ἑκάστην 78,000 φύλλα. Ω.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δικηγόρος τις ἐπρόκειτο νὰ ὑπερασπισθῆ κιβδηλοποιόν. Τὸ ἔγκλημα ἦτο σοβαρὸν καὶ αὐταπόδεικτον.

— Μὰ πῶς, λέγει εἰς τὸν πελάτην του, κατήντησες ἕως εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν, νὰ κάνης κιβδηλα νομίσματα ;

— «Α, κύριε, λέγει ὁ κατηγορούμενος, δὲν εἰζέυρεις πόσον εὐκολον εἶνε καθ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀποκτήσῃ τις τὰ γνήσια ;

Ἐσχάτως ἐν Νέα Ὑόρκη συνάθροισις πιστῶν ὑπῆρχεν ἐν τινι προεσθυριανῶ νηῶ, ὃ δὲ ἱερεὺς, ἀφοῦ πρῶτον ἐπεκαλέσθη τὴν ἐλεημοσύνην τῶν παρεστώτων, ἔδωκε τὸν πῖλον του ἵνα περιφέρωσιν αὐτὸν πρὸς σύνταξιν τῶν προσφορῶν.

Ὁ πῖλος, ἀφοῦ ἔλαμνεν τὸν γύρον ὅλον τοῦ ναοῦ, ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἱερέα, χωρὶς νὰ περιέχῃ ὄβολόν.

Τότε οὗτος ἀναστρέφων αὐτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὅπως δείξῃ ὅτι δὲν περιέχει τίποτε, ἀναφωνεῖ μετὰ ζέσεως :

— Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, ὅτι μοῦ ἐφύλαξες τὸ καπέλο μου, ἀφοῦ ἐπέρκεσεν ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ αὐτῆς δημηγύρεως.

Κουρεὺς τις ἔκαμνε τὴν ἐξῆς παρατήρησιν περὶ τῶν πελατῶν του :

Εἰς τὰ σαράντα τὰ γένεια τῶν περισσοτέρων ἔχουν χροῶμα ὡσάν ἀλατοπίπερο, εἰς τὰ πενήντα, ὡσάν ἄλας καθαρὸν εἰς τὰ ἑξήντα πολλῶν γίνονται πάλιν καθαρῶτατα μαῦρα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ποῖαν νὰ τάμη τις τοῦ βίου τρίθον ; Ἐν μὲν τῇ πολιτείᾳ διενέξεις καὶ πράξεις χαλεπαί· ἐν οἴκῳ δὲ φροντίδες, ἐν ἀγροῦς δ' ἰδρῶς καὶ κάματος· ἐν θαλάσῃ τρόμος, ἐν δὲ τῇ ξενιτείᾳ, ἂν μὲν ἔχῃς τι, φόβος, ἂν δὲ ἀπορῆς, θλίψις καὶ στενοχωρία. Ἐγγαμος εἶσαι ; πόσαι φροντίδες καὶ μέριμναι ! Εἶται ἄγαμος ; θὰ ζῆς ἐν ἐρημίᾳ. Τὰ τέκνα, πόνοι· ἑλληπῆς ὁ ἄπαις βίος. Ἡ νεότης ἄφρων· τὸ δὲ γῆρας πάλιν ἀδρανές. Καὶ λοιπὸν προτιμότερον θὰ ἦτο ἢ νὰ μὴ γεννηθῆ τις ἢ γεννώμενος αὐτίκα ν' ἀποθνήσκῃ. (Ποσειδίδιππος).

Ἀπάντησις.

Παντοίαν τοῦ βίου τάμη τρίθον. Ἐν μὲν τῇ πολιτείᾳ δόξα καὶ πράξεις γενναῖαι· ἐν τῷ οἴκῳ ἀνάπαυσις, ἐν δ' ἀγροῦς φύσεως χάρις· ἐν τῇ θαλάσῃ κέροδος, ἐν δὲ τῇ ξενιτείᾳ, ἂν μὲν ἔχῃς τι, τιμὴ· ἂν δὲ ἀπορῆς, οὐδεὶς γνωρίζῃ τοῦτο. Εἶσαι ἔγγαμος ; ἔχεις οἶκον ἀριστόν· ἂν δὲ ἄγαμος,

ζῆς ἐτι ἐλαφρότερον. Τὰ τέκνα χαρὰ· ἄφροντις δ' ὁ ἄπαις βίος. Ἡ νεότης ῥώμη καὶ σφραῖγος· σεβάσμιον δὲ πάλιν τὸ πολὺν γῆρας. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν προτιμότερον νὰ μὴ γεννηθῆ τις, ἢ νὰ ἀποθάνῃ γεννώμενος. Πάντα τοῦ βίου εἶν' εὐχάριστα. (Μητροδώρος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τίνος χρόνου ἀπεβίωσεν ἐν Wakefield τῆς Σκωτίας ὁ Μάρκος Φίρθ, διευθυντῆς ἐνός τῶν μεγίστων μαχαιροποιῶν ἐν Σκωτίᾳ. Ὁ φιλανθρωπώτατος οὗτος τῶν νεωτέρων χρόνων ἀνήρ, ἐφάμιλλος πολλῶν ἄλλων, κατέλιπε περιουσίαν ἐνός ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν. Ἐγεννήθη ἐν Sheffield τῷ 1817· εἰργάσθη τὸ πρῶτον ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης παρά τινι μαχαιροποιῷ τῆς πόλεως ταύτης, ἔπειτα δ' αὐτὸς οὗτος ἱδρυσεν ἐργοστάσιον καὶ ἐσχηνάτισε μετὰ τινα ἔτη σημαντικὴν περιουσίαν. Ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του δήμαρχος τῆς πόλεως Sheffield καὶ ἀρχηγὸς τῆς συντεχνίας τῶν μαχαιροποιῶν τοῦτο τὸ δεύτερον ἀξίωμα θεωρεῖται ὡς ἡ μεγίστη τῶν τιμῶν, ἢ δυναμένη ν' ἀποδοθῆ εἰς τινα, διότι ὁ ἀρχηγὸς τῶν μαχαιροποιῶν ὑποδέχεται ἐκάστοτε τὸν ἡγεμόνα ἐρχόμενον εἰς ἐπίσκεψιν τῆς πλουσίας πόλεως, ἧς ἡ φήμη εἶνε παγκόσμιος ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν κοπτερῶν ἐργαλείων.

Πολλάκις ὁ Μάρκος Φίρθ ὠμίλει περὶ τῶν ἀγώνων, οὓς ὑπέστη ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του. Ἠρχίσαι, ἔλεγεν, ἐκ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου ἐφοδίου καὶ διὰ κοπιώδους ἐργασίας. Διὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς οἰκονομίας ἐπέτυχον. Ὁ πρῶτος κανὼν τοῦ βίου μου ἦτο νὰ ἐκτελῶ μόνος τὰ πάντα καὶ ν' ἀρχίζω τὴν ἐργασίαν μου ἐν τέταρτον τῆς ὥρας πρὸ τῶν ἄλλων. Αὐτὸ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας καθ' ὃ προηγούμενη ἦτο τὸ σπέρμα τῆς χρυσοῦς συγκομιδῆς, ἢν ἀπεκόμισα».

Δις ἐκλεχθεὶς ὡς ὑποψήφιος εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ἀπεποιήθη, ἐπιθυμῶν ν' ἀφιερῶθῃ ὀλοθύμως εἰς τὸ ἔργον, οὕτινος ἀρχὴν ἐποιήσατο, τοῦ νὰ ἐπιτηρῆ τὰ ὕλικα συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς ἰδρύμασιν, ἅτινα ἡ πόλις Sheffield ἐπιδεικνύει ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Μάρκου Φίρθ, εἶνε κατὰστῆμα ἐν ᾧ διακόσιοι νέοι ἐκπαιδεύονται ἐντελῶς καὶ ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι παρευρίσκονται εἰς ἐπιστημονικὰ ἀκρόασις, γινομένης ἐν εὐρυχώρῳ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος, περιλαμβανούσῃ ὑπὲρ τοὺς 600 ἀκροατάς. Ἐκτίσεν ὡσαύτως ἐν Raunoor γυροκομεῖον, ὅπου οἱ πτωχοὶ εὐρίσκουσι στέγαν, θέρμανσιν, φωτισμὸν, καὶ λαμβάνουσιν οἱ μὲν ἔγγαμοι 10 σελίνια καθ' ἑβδομάδα, οἱ δὲ ἄγαμοι 7. Ὁσαύτως κατεσκευάσε μέγαν δημόσιον κῆπον, ὅπου οἱ ἐργάται τοῦ Sheffield ἔρχονται τὸ ἑσπέρας πρὸς ἀνάπαυσιν. Τέλος δὲ ἱδρυσεν τὴν Σχολὴν τοῦ Φίρθ, πρὸ τινων μηνῶν ἐγκαινισθεῖσαν, ὅπου οἱ μαθηταὶ

διδάσκονται οἶκα καὶ ἐν τοῖς πανεπιστημίοις μαθήματα, καὶ ἤστινος ἡ προίσις ἀνέρχεται εἰς 20,000 λίρας στερλίνας.

Ἡ Τῷ 1832 ἑπτὰ πλοῦσοι κάτοικοι τῆς πόλεως Κιγκιννάτης ἔτρωγον ὄμοῦ· ἐπῆλθε δ' αὐτοῖς κατὰ τὸ γεῦμα ἡ σκέψις νὰ ἐορτάζωσιν ἐτησίως τὴν ἡμέραν τοῦ γεύματός των ἐκείνου διὰ γεύματος ὁμοίου διακοῦντος τοῦ βίου αὐτῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον ἐνός τῶν μελῶν τῆς παραδόξου ταύτης Ἐταιρίας, ἀπερσίσθη τὸ καθίσμα αὐτοῦ νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του καθῶς καὶ τὸ πινάκιον καὶ ἡ μερίς, οἱ ἐπιζῶντες δὲ παρήγγειλον πάντοτε τροφὴν δι' ἑπτὰ πρόσωπα. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἔβητο φιάλην οἴνου ἐν κιβωτίῳ, ὃν ἐξελλε νὰ πῆρ ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν. Ὁ διδάκτωρ Ἰωάννης Βαττιερ ἐξέπληρωσε τὸ ὑστατον αὐτὸ ἔργον ἐνώπιον τῶν καθισμάτων τῶν ἀποθανόντων αὐτοῦ φίλων. Μόνος ἐν τῇ προσδιωρισμένῃ ὥρᾳ παρεστέθη εἰς τὴν συνέντευξιν, ἔχων περὶ αὐτὸν 6 καθίσματα κενά· τὸ περιώνυμον κιβώτιον ἀνεῴχθη, ἐπλήρωσε τὸ ποτήριόν του καὶ ἀπήγγειλε πρόσωπον εἰς τὸν θάνατον, συγκρούσας πρὸς ποτήρι ἀκίνητα τὸ ἰδικόν του.

Ὁ διδάκτωρ οὗτος Βαττιερ πρὸ μηνὸς ἀπῆλθε ν' ἀνεύρῃ τοὺς φίλους του εἰς τοὺς τόπους τῆς ἀνακύσεως, καὶ οὕτω τὸ «γεῦμα τῶν ἑπτὰ» ἔσχε τέλος.

Πόσον εἶνε μέγα τὸ κράτος τῆς φιλαργυρίας ἐπὶ τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτῆς, καὶ εἰς τί δύναται νὰ τὸν ὠθήσῃ, μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον ὑπερ ἀναφέρει γαλλικὴ τις ἐφημερίς.

Ὁ φιλάργυρος Ν... καίτοι ἔχων ὑπὲρ τὰς διακοσίας χιλιάδας φράγκων εἰσοδήμα, ἦτο τύπος τέλειος ἐξηταβελώνου. Ἔῃε τσοῦσις προσκληθῆ εἰς γεῦμα ὑπὸ τῶν γνωρίμων του χωρὶς νὰ τοῖς ἀνταποδώσῃ οὔτε ἓνα ποτήρι νερό, ὥστε τελευταῖον οὐδεὶς προσεκάλει αὐτόν.

Τοῦτο ἐλύπησε σφόδρα τὸν καλὸν μας φιλάργυρον, ὁ ὁποῖος ἐν τέλει ἔλαβε τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ ἀλλάξῃ ἔξιν καὶ νὰ καλέσῃ ἅπαξ τοὺς φίλους του.

Ἀπαξ ἀποφασίσας τὸ πρᾶγμα ὁ Ν... ἔλαμψε σημαντικὰς ἐτοιμασίας, καὶ τινὰ ἐσπέραν ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι προσκεκλημένους παρεκάθηντο εἰς τὴν τράπεζάν του, ἐφ' ἧς παρετίθεντο τὰ ἐκλεκτότερα ἐδέσματα καὶ οἱ σπανιώτεροι οἶνοι.

Ἀλλὰ δὲν εἶχον τελειώσει τὸ γεῦμα, ὅτε κραυγαὶ ὀδυνηραὶ ἀκούονται εἰς τὴν αὐλήν· ὑπηρέτης τις εἰσελθὼν ὠχρὸς, ὀμιλεῖ χαμηλοφώνως εἰς τὸν ἀμφιτρώνα, ὅστις αἰτήσας συγγνώμην ἐξέρχεται. Μετὰ πέντε δὲ λεπτά ἐπανερχεται σχεδὸν ἑνδακρως καὶ εἰς τὴν χεῖρα ἔχων κηλίδας αἵματος.

Ὅλοι συνωστίζονται περὶ αὐτόν, αἱ κυρία λιποθυμοῦσι.

— Τί εἶνε; . . . Τί εἶνε;

— Ὡ! λέγει ὁ Ν... Τί φοβερὸν δυστύχημα! Ἀκριβῶς ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν μου ἓνας δυστυ-

χῆς ἐργάτης, πατὴρ οἰκογενείας, κατεπλακώθη ἀπὸ ἐν ἀράξει! . . . Ὁ ταλαίπωρος! . . . Τὰ καυμένα τὰ παιδιὰ του!

Καὶ δάκρυα ἐξέφευγον τῶν ὀφθαλμῶν του. . . Ἡ συγκίνησις ἦτο γενικὴ.

— Ὅχι, λέγει αἴφνης ὁ φιλάργυρος, δὲν θέλω νὰ λεχθῆ ἀπὸ κανένα ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη ἐορτὴ ἐτελειώσε θλιβερῶς. . . Ἐλάτε, κύριοι . . . ὀλίγην γενναϊότητα ἔλαστος!

Καὶ λαμβάνων πινάκιον ἐκ τῆς τραπέζης, κενώνει ἐντὸς αὐτοῦ τὸ θυλάκιόν του. Ἐπειτα παρυσιάζει αὐτὸ κατὰ σειράν εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας του, οἵτινες φιλοτιμοῦνται τίς νὰ δώσῃ περισσότερα. Καὶ συνήχθησαν οὕτω ὑπὲρ τὰ 1500 φράγκα ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου.

Τοῦτο διεστράσαε τὴν θλίψιν καὶ ἡ ἐσπερὶς ἐξηκολούθησεν ἐν μεγάλῃ εὐθυμίᾳ.

Τί δὲ ἔμαθον τὴν ἐπιούσαν οἱ τόσον γενναϊοφρόνως δώσαντες τὴν συνδρομὴν των ὑπὲρ τοῦ παθόντος ἐργάτου; Ὅτι ὅλον ἐκείνο τὸ θλιβερὸν γεγονός δὲν ἦτο ἡ βδελυρὰ κωμωδία, τὴν ὁποίαν τοῖς εἶχε προσκεδιάσει ὁ ξενίσας αὐτούς. Ὁ δὲ κ. Ν... ἀφοῦ οὕτως ἔλαμψε τὸ χρέος του πρὸς τοὺς φίλους του, ἐπανέλαβε τὰς προτέρας ἔξεις του.

Ὁ Bautru εἶχεν ἐπιτεκμηθῆ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Escorial, μίαν τῶν πλουσιωτάτων τῆς Ἰσπανίας. Διευθίνοτο δὲ ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ὑπὸ μοναχῶν εἰς ἄκρον ἀμαθῶν, ὅπερ καὶ παρετήρησεν ὁ Bautru. Αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ὁ Bautru ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα Φίλιππον Δ'.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ Bautru πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν ἤμην βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἤθελα ἀναθέσει τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν μου εἰς ἓνα τῶν μοναχῶν τοῦ Escorial.

— Καὶ διατί θὰ ἐκάμινετε τοῦτο;

— Διότι, μεγαλειότατε, οἱ μοναχοὶ οὗτοι εἶνε οἱ τιμιώτατοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου: δὲν ἐγγίζουσι ποσῶς τὴν παρακατάθηκην, ἧτις ἐνεπιστέθη εἰς αὐτούς.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Συνήθως ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν δωματίων, ἐν οἷς κεῖται ἀσθενής, ἕνεκα τῆς μὴ ἀνανεώσεως τοῦ ἀέρος εἶνε βαρεῖα καὶ μεμολυσμένη, δυσάρεστος εἰς τε τὸν ἀσθενῆ καὶ τοὺς περιέποντας αὐτόν. Εἰς καθαρισμόν τῆς ἀτμοσφαίρας τοιούτων δωματίων, μέσον ἀπλοῦστατον ἄμα καὶ δραστικὸν εἶνε ἡ ὑγρὰ πίσσα. Διὰ ταύτης ἀλείφουμεν τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους πηλίνης στάμνου, ἣν ἐπὶ ὑποστάτου τοποθετοῦμεν εἰς ἰκανὸν ὕψος ἐντὸς τοῦ δωματίου. Ἡ ἐκ τῆς πίσσης ἐκπεμπομένη ὀσμὴ, καίτοι οὐχὶ εὐάρεστος, δὲν ἐνοχλεῖ τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες εὐκολώτατα ἀνέχονται αὐτήν. Οἱ πάσχοντες μάλιστα ἐκ νοσήματος τοῦ στήθους θὰ αἰσθανθῶσιν οὐ μικρὰν ἀνακούφισιν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ μέσου τούτου.